

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Затихає велике місто. Вкладається спати. Засинає і Лаура.

Перш ніж лягти у ліжко, вона, як і щовечора, поговорила зі своєю зіронькою. Потім вони спостерігали за літаком, який беззвучно летів удалині. Лаура замислилась, хто міг би сидіти в цьому літаку й куди вони летять так пізно ввечері.

Раптом спалахує світло і в кімнату забігає Томі:

— Лауро, прокидайся! Допоможи мені! — лементує він.

— Що сталося? — питає заспана Лаура.

— Як тільки я задрімав, побачив дуже гарний сон. Мені наснилося, ніби я та мій Боронименепес потрапили у велетенський замок.

Там були двері, але коли я їх відчинив, звідти повискакували й повиповзали страховиська-чудовиська та схопили мого песика!

Від переляку я прокинувся, і тепер у мене немає більше собачки, — хлипає Томі.

Лаура вирішує пошукати
Боронименепса у кімнаті брата.

— От бачиш, я ж казав: ніде
його нема, — пхитькає Томі,
поки Лаура нишпорить у кімнаті.

— І що нам тепер робити? —
уже вголос рюмсає він.

Лаура бере братика за руку та починає втішати:

— Думаю, песика треба шукати у твоєму сні.

— А як ми туди потрапимо? — дивується Томі
й перестає плакати.

— Я пораджуся з тією, котра добре на цьому знається, —
каже Лаура, дивлячись у вікно.

Дівчинка заплющує очі й просить зіроньку допомогти
їм знайти улюблену іграшку Томі.

